

Blanka Lipińska

365 de zile

Bookzone
BUCUREȘTI, 2020

CAPITOLUL 1

– Massimo, știi ce înseamnă asta?

Mi-am întors capul spre fereastră, uitându-mă la cerul fără nori, apoi mi-am întors privirea către interlocutor.

– O să preiau compania asta, fie că-i convine sau nu familiei Manente.

M-am ridicat, iar Mario și Domenico s-au ridicat și ei încet de pe scaune și s-au poziționat în spatele meu. A fost o întâlnire frumoasă, dar, în mod clar, prea lungă. Le-am strâns mâinile bărbaților din încăperea și m-am îndreptat spre ușă.

– Înțelege, așa o să fie bine pentru toți.

Am ridicat degetul arătător.

– O să-mi mulțumești pentru asta.

Mi-am scos sacoul și mi-am desfăcut următorul nasture de la cămașa neagră. Stăteam pe scaunul din spate al mașinii, bucurându-mă de aerul condiționat liniștit și rece.

– Acasă, am mârâit și am început să mă uit la mesajele din telefon.

Majoritatea erau legate de afaceri, însă, printre ele, am găsit și un SMS de la Anna:

„Sunt udă, trebuie să fiu pedepsită”.

Penisul mi s-a mișcat în pantaloni și, oftând, l-am aranjat și l-am strâns tare. O, da, iubita mea mi-a ghicit starea de spirit. Știa că întâlnirea nu va fi plăcută și că nu-mi va aduce liniște. Știa și ce mă relaxează.

„Să fii gata la ora 20”, i-am scris pe scurt și m-am așezat înapoi confortabil, privind cum dispărea lumea pe fereastra mașinii. Am închis ochii.

Și, din nou, ea. Într-o secundă, penisul mi s-a făcut tare ca piatra. Doamne, înnebunesc dacă nu o găsesc. De la accident, au trecut deja cinci ani; cinci ani lungi de la — după cum a spus doctorul — miracolul morții și al învierii, de când visez o femeie pe care nu am mai văzut-o în realitate. Am cunoscut-o în vedeniile pe care le-am avut în comă. Mirosul părului ei, delicatetea pielii — aproape că simțeam cum o ating. De fiecare dată când făceam dragoste cu Anna sau cu oricare altă femeie, făceam dragoste cu ea. Am numit-o Doamna. A fost blestemul, nebunia și, probabil, mântuirea mea.

Mașina s-a oprit. Mi-am luat sacoul și am coborât. Domenico, Mario și băieții pe care îi luasem cu mine așteptau deja pe pista aeroportului. Poate că am exagerat, însă, uneori, e nevoie de o demonstrație de forță pentru a-l deruta pe adversar. L-am salutat pe pilot și m-am așezat într-un fotoliu moale, iar stewardesa mi-a oferit un whisky cu un cub de gheață. M-am uitat la ea; știa ce îmi place. Am privit în gol, iar ea a înroșit și a zâmbit seducător.

De ce nu? m-am gândit și m-am ridicat energic. Am apucat-o de mână pe femeie, vizibil surprinsă, și am tras-o înspre partea privată a avionului.

— Începeți! am țipat către pilot și am închis ușa, dispărând împreună cu fata.

Odată ajunși înăuntru, am prins-o de gât și am întors-o ferm către perete. Am privit-o în ochi, era îngrozită. Mi-am apropiat gura de a ei și am apucat-o de buza inferioară, iar ea a gemut. Mâinile îi atârnavă liber pe lângă corp și mă privea fix în ochi. Am apucat-o de păr ca să-și încline capul și mai mult, a închis pleoapele și, din nou, a scos un geamăt. Era superbă, atât de feminină, întregul meu personal ar fi trebuit să fie așa, îmi plăcea tot ce era frumos.

— Îngenunchează, am mârâit, trăgând-o în jos.

A îndeplinit ordinul fără ezitare. Am mormăit, lăudând-o pentru felul obedient și, cu degetul mare, i-am atins buzele pe care și le-a deschis docilă. Nu avusesem niciodată de-a face cu ea și, totuși, fata știa exact ce să facă. I-am sprijinit capul de perete și am început să-mi desfac șlițul. Stewardesa și-a înghițit zgomotos saliva, fixându-mă cu ochii mari.

— Închide-i, am spus calm, trecându-mi degetul mare peste pleoapele ei. O să-i deschizi doar când o să-ți dau eu voie.

Penisul mi-a ieșit din pantaloni, tare și aproape dureros de umflat. S-a sprijinit de buzele fetei, iar ea, cuminte, și-a deschis larg gura. Nu știi ce te așteaptă, m-am gândit și i l-am înfipt pe tot, ținând-o de cap în așa fel încât să nu se poată mișca. Simțeam cum se îneacă, l-am împins și mai adânc. O, da, îmi plăcea când toate deschideau ochii îngrozite, de parcă ar fi crezut că vreau să le sufoc. M-am întors încet și am mângâiat-o pe obraz aproape tandru, delicat. Mă uitam cum se liniștește și își linge de pe buze saliva groasă, care îi ieșea din gât.

— Vreau să ți-o bag în gură. Femeia a tremurat ușor. Pot?

Pe față nu mi se citea nicio emoție, niciun zâmbet. Fata m-a privit cu ochi mari, iar, după câteva secunde, a dat din cap afirmativ.

— Mulțumesc, am șoptit, trecându-mi mâinile pe obraji ei. Am sprijinit-o de perete și i l-am băgat din nou pe limbă, până în gât. L-a strâns cu buzele. O, da! Am început să-mi împing tare șoldurile în ea. Simțeam că nu poate respira, după o clipă a început să se zbată, așa că am apucat-o și mai strâns. Bine! Și-a înfipt unghiile în picioarele mele, mai întâi a încercat să mă dea la o parte, iar apoi, să mă rănească prin zgârieturi. Îmi plăcea asta, îmi plăcea când se zbăteau, când erau neputincioase în fața puterii mele.

Am închis ochii și am văzut-o în genunchi pe Doamna mea, ai cărei ochi aproape negri m-au străpuns adânc. Îi plăcea când o luam așa. I-am strâns părul și mai tare în mână, iar ochii îi ardeau de dorință. Nu mai puteam suporta, încă două împingeri puternice și am încremenit, iar sperma s-a revărsat, sufocând-o pe față și mai tare. Am deschis ochii și i-am văzut machiajul mânjit. M-am dat puțin în spate, ca să-i fac loc.

— Înghite, am mârâit, trăgând-o iar de păr.

Lacrimile îi curgeau pe obraji, dar mi-a îndeplinit ordinul obedientă. Mi-am scos penisul, iar ea a căzut pe călcâie, alunecând pe perete.

— Linge-l.

Fata a înlemnit.

— Până nu mai rămâne nimic.

Mi-am sprijinit mâinile de peretele din fața mea și am privit-o furios. S-a ridicat a doua oară și mi-a apucat bărbăția în mâna ei mică. A început să lingă resturile de spermă. Am zâmbit puțin, vâzând-o cum se străduiește. Când am considerat că a terminat, m-am îndepărtat de ea și mi-am încheiat șlițul.

– Mulțumesc.

I-am întins mâna, iar ea s-a oprit lângă mine, tremurându-i ușor picioarele.

– Acolo e baia. I-am arătat direcția cu mâna, chiar dacă știa avionul pe dinafară.

A dat din cap și s-a îndreptat spre ușă.

M-am întors la prietenii mei și m-am așezat înapoi în fotoliu. Am luat o gură dintr-o băutură senzatională, care își cam pierduse temperatura potrivită. Mario a lăsat ziarul în jos și s-a uitat la mine.

– Pe vremea tatălui tău, ne-ar fi împușcat pe toți.

Am oftat, învârtindu-mi ochii și am lovit iritat cu paharul în masă.

– Pe vremea tatălui meu, am fi făcut comerț ilegal cu alcool și droguri, și nu am fi condus cele mai mari companii din Europa.

M-am sprijinit de scaun și mi-am ațintit furios privirea către consilierul meu.

– Sunt capul familiei Toriccelli, iar asta nu e o întâmplare, ci decizia deliberată a tatălui meu. Aproape din copilărie am fost pregătit ca familia să pătrundă într-o nouă eră atunci când voi prelua puterea, am oftat și m-am destins puțin, când, aproape fără să ne

dăm seama, stewardesa a trecut rapid pe lângă noi. Mario, știu că îți plăcea să împuști.

Bărbatul în vârstă, care era consilierul meu, a zâmbit ușor.

— O să împușcăm în curând.

L-am privit serios.

— Domenico, acum m-am adresat fratelui care îmi aruncase o privire, oamenii tăi să înceapă să o caute pe curva aia a lui Alfred. Mi-am întors privirea către Mario. Vrei jocuri cu împușcături? Ei bine, probabil o să ai parte de ele.

Am mai luat o înghițitură.

Soarele apunea peste Sicilia când, în sfârșit, am ajuns pe aeroportul din Catania. Mi-am pus sacoul și ne-am îndreptat spre ieșirea din terminal. Mi-am scos ochelarii fumurii și am simțit cum mă izbește aerul fierbinte. M-am uitat înspre Etna — astăzi o puteai vedea în toată splendoarea.

Turiștii se distrează, m-am gândit și am intrat într-o clădire cu aer condiționat.

— Oamenii din Aruba vor să se întâlnească în legătură cu problema despre care am vorbit mai devreme, a început Domenico, în timp ce mergea alături de mine. Trebuie să ne ocupăm și de cluburile din Palermo.

Îl ascultam cu atenție, făcându-mi în minte o listă cu treburile pe care le mai aveam de rezolvat azi. Dintr-odată, deși aveam ochii deschiși, s-a făcut întuneric. Și, atunci, am zărit-o.

Am clipit nervos de câteva ori; înainte, o vedeam

pe Doamna mea numai când voiam eu. Am deschis larg ochii și a dispărut. *Oare starea mea s-a înrăutățit, iar halucinațiile mi s-au agravat? Trebuie să merg în vizită la cretinul ăla, să mă consulte.* Dar asta mai târziu, acum trebuie să rezolv odată problema containerului de cocaină care mi-a dispărut. Deși „a dispărut” nu era cel mai potrivit cuvânt în situația asta. Ajunsesem deja la mașină, când am zărit-o din nou. Să-mi trag una, e imposibil! Am intrat în mașina parcată și l-am tras înăuntru pe Domenico, care a deschis ușile din spate.

– Ea e, am șoptit cu un nod în gât, arătând către spatele fetei care mergea pe trotuar, îndepărtându-se de noi. E fata aia.

Îmi răsuna în cap, nu-mi venea să cred. Sau poate doar îmi închipuiam? Îmi pierdeam mințile. Mașinile au pornit.

– Încetinește, a spus tânărul în momentul în care ne-am apropiat de ea. Să fiu al dracu’! a gemut când am depășit-o.

Inima mi-a încremenit într-o secundă. Fata s-a uitat direct înspre mine, fără să vadă ceva prin geamul aproape fumuriu. Ochii, nasul, gura, toată — era exact așa cum mi-o imaginasem.

Am apăsat pe mâner, dar fratele m-a oprit. Un bărbat solid și chel a strigat-o pe Doamna mea, iar ea s-a îndreptat spre el.

– Nu acum, Massimo.

Stăteam ca paralizat. Era aici, trăia, exista. Puteam s-o am, s-o ating, s-o iau și să fiu cu ea pentru totdeauna.

— Ce dracu' faci?! am zbierat.

— E cu oameni, nu știm cine sunt.

Mașina a accelerat, iar eu încă nu îmi puteam lua privirea de la silueta Doamnei mele, care dispărea.

— Am trimis deja oameni după ea. O să afli cine e înainte să ajungem acasă. Massimo! A ridicat tonul pentru că nu reacționasem. Ai așteptat atâția ani, o să mai aștepți și acum câteva ore.

L-am privit cu atâta furie și ură, l-aș fi omorât pe loc. Rămășițele rațiunii mele îi dădeau dreptate, însă toate celelalte, care erau cu siguranță mai multe, refuzau să-l asculte.

— Ai o oră, am mârâit, holbându-mă în gol la scaunul din fața mea. Ai șaiszeci de minute să-mi spui cine este.

Am parcat pe alee, iar când am coborât din mașină, au venit la noi oamenii lui Domenico, care i-au înmânat acestuia un plic. Mi l-a dat și, fără să scot vreun cuvânt, m-am îndreptat spre bibliotecă. Voiam doar să fiu singur, ca să pot crede că totul e adevărat.

M-am așezat după birou și, cu mâinile ușor tremurânde, am rupt partea de sus a plicului, vărsând conținutul pe blat.

— Să-mi trag una!

M-am luat cu mâinile de cap când pozele — nu mai erau tablouri pictate de artiști, ci fotografii — au dezvăluit chipul Doamnei mele. Avea un nume, prenume, trecut și viitor la care nici nu se aștepta. Am auzit o bătaie în ușă.

– Nu acum! am țipat, fără să-mi iau ochii de la poze și notițe. Laura Biel, am șoptit, atingându-i chipul pe hârtia cretată.

După ce am analizat jumătate de oră cele primite, m-am așezat în fotoliu și am început să mă holbez la perete.

– Se poate? a întrebat Domenico, strecurându-și capul pe ușă.

Pentru că n-am reacționat, a intrat și s-a așezat în fața mea.

– Și acum, ce urmează?

– O s-o aducem aici, am răspuns impasibil, îndreptându-mi privirea către tânăr.

Stătea, dând din cap.

– Dar cum ai de gând să faci asta?

S-a uitat la mine ca la un idiot, ceea ce m-a cam iritat.

– O să mergi la hotel și o să-i spui că, atunci când ai murit, ai avut vedenii, iar în ele...

S-a uitat în notițele care erau în fața mea.

Iar în ele, tu, Laura Biel, și acum vei fi a mea, am completat în gând.

– O s-o răpesc, am hotărât fără ezitare. Trimite oameni la locuința lui..., m-am oprit, căutând în notițe numele iubitului ei. Martin. Să afle cine este.

– N-ar fi mai bine să-l rog pe Karl? E la fața locului, a sugerat Domenico.

– Bine, să sape cât pot oamenii lui Karl. Trebuie să găesc o cale să apară aici cât mai repede.

— Nu trebuie să cauți o cale.

M-am uitat înspre ușă, de unde venea vocea de femeie. Domenico s-a întors și el.

— Sunt aici. Anna s-a îndreptat către noi zâmbind. Picioarele ei lungi, pe tocuri nemaipomenit de înalte, atingeau cerul.

Să fiu al dracu', am înjurat în gând. Am uitat complet de ea.

— Eu vă las. Domenico s-a ridicat cu un zâmbet tâmp și s-a dus spre ieșire. O să mă ocup de ce am vorbit și mâine o rezolvam de tot, a adăugat.

Blonda a venit la mine. Mi-a desfăcut delicat genunchii cu piciorul. Ca întotdeauna, mirosea senzațional, o combinație de sex și putere. Și-a ridicat puțin rochia de cocktail din mătase neagră și s-a așezat călare pe mine, băgându-mi limba în gură fără nicio avertizare.

— Lovește-mă, m-a rugat, mușcându-mă de buză și frecându-se de șlițul pantalonilor de la costum. Tare!

M-a lins și m-a mușcat de ureche, iar eu mă uitam la fotografiile împrăștiate pe birou. Mi-am scos cravata desfăcută de mai devreme și m-am ridicat, trăgând-o pe Anna pe podea. Am întors-o și am legat-o la ochi. A zâmbit, lingându-și buza de jos. A dibuit masa cu mâna. Și-a desfăcut larg picioarele și s-a aplecat peste biroul de stejar, bombându-și tare fundul. Era fără chiloți. M-am apropiat de ea pe la spate și i-am tras cu putere o palmă. A țipat din răspuțeri și a deschis larg gura. Vederea pozelor împrăștiate pe masă și faptul că Doamna

era pe insulă au făcut ca penisul să mi se facă tare ca piatra.

— O, da, am mârâit, frecându-i păsărica umedă, fără să-mi desprind ochii de la pozele cu Laura.

Am ridicat-o de gât și am strâns toate hârtiile pe care le acoperise cu trupul ei, după care am așezat-o din nou pe birou, ridicându-i mâinile deasupra capului. Am aranjat fotografiile ca și cum s-ar fi uitat la mine. Să o am pe femeia din poze — nimic nu-mi doream mai mult.

Eram pe punctul de a avea orgasm în orice clipă. Mi-am scos repede pantalonii. I-am înfipt Annei două degete, iar ea a gemut, agitându-se sub mine. Era strâmtă, udă și extrem de caldă. Am început să-i fac un cerc cu mâna în jurul clitorisului, iar ea a apucat și mai tare biroul pe care stătea. Am luat-o de ceafă cu mâna stângă, iar cu dreapta am lovit-o, simțind o ușurare inexplicabilă. M-am uitat din nou la poză și am lovit-o și mai tare. Iubita mea țipa, iar eu o băteam de parcă asta avea să o transforme în Laura. Avea fesa aproape vânătă. M-am aplecat și am început să o ling, era fierbinte și pulsa. I-am tras fesele și am început să merg cu limba prin locul ei dulce, iar în fața ochilor o aveam pe Doamna mea.

— Da, a gemut ea încet.

Trebuie să o am pe Laura, trebuie să o am toată, mă gândeam în timp ce m-am ridicat și am înfipt-o pe Anna pe mine. Și-a arcuit spatele și a căzut imediat pe lemnul umezit de transpirație. I-am tras-o tare, privind-o numai pe Laura. Mai e puțin. În curând, acei ochi negri mă vor privi când ea va îngenunchea înaintea mea.

— Căteea ce ești! am scrâșnit din dinți, simțind corpul Annei cum înțepenește.

M-am apăsat tare și insistent în ea, fără să realizez că o inunda valul de orgasm. Nu-mi păsa. Ochii Laurei mă împiedicau să mă satur, însă, în același timp, nu mai puteam rezista. Trebuia să simt mai mult, mai tare. Mi-am scos penisul din Anna și, printr-o mișcare, i l-am băgat în fundul strâmt. Un țipăt sălbatic de durere și plăcere i-a ieșit din gât, simțind cum se strânge toată în jurul meu. Penisul mi-a explodat, iar în fața ochilor o aveam numai pe Doamna mea.

8 ore mai târziu

Sunetul alarmei mi-a spart creierii, la propriu.

— Trezește-te, scumpo, e deja ora nouă. Într-o oră, trebuie să fim la aeroport ca, după-amiază, să ne începem vacanța siciliană. Pregătește-te!

Martin stătea în pragul dormitorului, zâmbind larg.

Am deschis ochii cu greu. *Totuși, e miezul nopții, ce idee barbară să zbori la ora asta, m-am gândit.* De când am părăsit locul de muncă, acum câteva săptămâni, timupl și-a pierdut complet noțiunea.

Mergeam la culcare prea târziu, mă trezeam prea târziu și cel mai rău lucru era că nu trebuia să fac nimic, deși puteam totul. Prea mult timp am rămas blocată în mlaștina hotelieră și, când în sfârșit am primit râvnitul post de director de vânzări, am renunțat la toate pentru că mi-am pierdut motivația de a munci. Nu m-am gândit niciodată că, la douăzeci și

nouă de ani, o să spun că sunt epuizată, dar exact așa a fost.

Munca într-un hotel mi-a oferit satisfacție și împlinire, făcând ca ego-ul meu exuberant să crească. De fiecare dată când negociam contracte mari, simțeam un fior excitant, iar când negociam cu oameni mai în vârstă și mai experimentați în arta manipulării, înnebuneam de fericire, mai ales când câștigam. Fiecare victorie în luptele financiare îmi dădea un sentiment de superioritate și îmi mângâia partea vanitoasă a caracterului. Cineva poate să spună că e o prostie, dar, pentru o fată ca mine dintr-un oraș mic, care nu și-a terminat studiile, a fost o prioritate să le dovedesc tuturor din jur cât de mult contează.

– Laura, vrei cacao sau ceai cu lapte?

– Martin, te rog! E miezul nopții!

M-am întors pe cealaltă parte și mi-am acoperit capul cu perna.

În dormitor se răsfrângea soarele luminos de august. Lui Martin nu-i plăcea întunericul, de aceea nici măcar ferestrele dormitorului nu aveau jaluzele de culoare închisă. Spunea că întunericul îi cauzează stări de depresie mai des decât ar fi putut face rost de o cafea de la Starbucks. Ferestrele erau pe partea de est și, parcă în ciudă, soarele îmi tulbura somnul în fiecare dimineață.

– Am făcut cacao și ceai cu lapte. Martin stătea satisfăcut în ușa dormitorului, cu un pahar de băutură rece și o cană fierbinte. Afară sunt cam o sută de grade, deci presupun că o s-o alegi pe cea rece, a spus el și mi-a întins paharul, ridicând pătura.